

VÁNOČNÍ ZPRAVODAJ PRO FARNOST JENÍKOV A ZABRUŠANY

*„Aj, slyšte
z nenadání, jak
přísný k nám zní
hlas: Ó konejte
pokání, teď
příhodný je čas!
Jan stále z pouště
volá: Změňte své
smýšlení a slyšte
Boží slova, jež
vedou k spasení!“*

(Píseň zaznamenal jezuita
Matej Václav Šteyer, ve svém
Českém kancionále vydaném
v roce 1683 – v dnešním
kancionále je z něho stále 31
písní. Tato má číslo 121.)

**JENÍKOV OLDŘICHOV LAHOŠŤ HUDCOV
ZABRUŠANY**

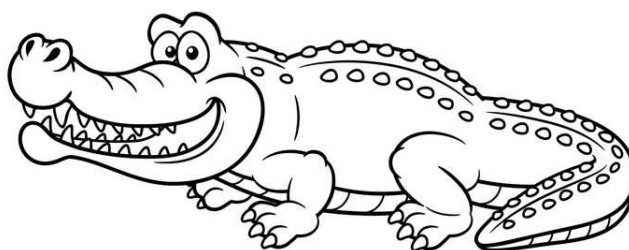
Ráz adventu

Máme za sebou začátek adventu, který se nese na návsích našich vesnic ve znamení rozžihání stromů: lidé se sejdou, děti zazpívají koledy, popijeme svařák, poklábosíme a jdeme domů. Jsem za tato setkání rád a těší mě, že jsme ještě koledy nezapomněli. To, co jsme již většinou zapomněli, jsou písně typicky adventní. Text první sloky jedné z nich je na obálce zpravodaje. Tyto písně vyzývají ke změně života, kterou máme dát jako ten největší dar Božímu Synu, který nám přichází vstříc, aby v nás dílo své lásky dokončil. Písněmi adventu zní toužebné volání těch, kteří nějak tuší, že je jejich hříchy a neuspořádané vášně zavedli do slepých uliček. Naše touha je touha po tom, aby Bůh znovu vstoupil do našeho života a pomohl nám změnit to, co se nám stále nějak změnit nedaří. Určitou pomocí ke změně života vám může být i kniha, o které píšeme v dalším textu.

Krokodýl aneb můžeš růst

Kniha obsahuje 36 tematických celků. Každé téma je zpracováno formou krátkých bodů s několika konkrétními radami pro osobní duchovní růst. Jedinečnost těchto rad není v jejich originalitě, ale v tom, že ukazují, jak konkrétně na sobě zapracovat, aby nastal žádoucí pokrok. Tyto již pozapomenuté rady, byly sesbírány ze starých duchovních příruček a vyjádřeny formou srozumitelnou pro dnešního člověka. Již první verze této knihy se setkala se s velkým zájmem. Další vydání vychází v nákladu 45 000 a jeden z moravských biskupů si hned objednal 1 000 kusů. Knihu si můžete objednat za doporučený příspěvek na tisk 15,- Kč na faře ve Vranově n. D. nebo na emailu: marek@fatym.com. Více o ní na webu <http://fatym.com>. Pro úplnost dodejme, že v prosinci vychází i brožurka pro děti s názvem Pojď si hrát o svatě Zdislavě s luštěnkami a rébusy od Emy, Lenky a Ester.

P. Marek Dunda

A zde je několik rad z knihy o tom, jak objevit svou hlavní chybu:

☼ Modli se k Duchu sv. o poznání této chyby. ☼ Zkoumej nahodilé myšlenky. ☼ Vnímej, které chyby ti nejčastěji druzí vytýkají. ☼ Přemýšlej, které chyby jsou ti u druhých nejprotivnější. ☼ Všímej si, kterou chybu u sebe nejsnadněji omlouváš. ☼ Uvědom si chyby, ze kterých se nejčastěji zpovídáš. ☼ Hlavní chybu nejčastěji hledej mezi sedmi hlavními hříchy: pýcha, lakomství, smilstvo, závist, nestřídmost, hněv, lenost. ☼ Neboj se mluvit o svých chybách s knězem nebo s člověkem, kterému důvěřuješ. ☼ Až ji najdeš, jednej vědomě proti ní. *Tvůj*

Vedoucí kempu

Vedoucí kempu vítá hosty: „Milí hosté, pokud zjistíte, že vám v našem kempu něco chybí, klidně se na mě obraťte. Rád vám vysvětlím, jak se bez toho obejdete.“

Vtip mě pobavil a zároveň mi došla jeho hloubka, když ho přirovnáme k lidskému životu. Kemp je svět. Správce kempu je Pán Bůh a my jsme zde na zemi těmi hosty. Jako bychom byli hosty v kempu. Věčně s něčím nespokojeni, stále nám něco chybí. Pán Bůh není tím, který by nám hned dal všechno, oč ho prosíme. Ale je tím, který nás naučí se bez toho či tamtoho obejít. My si myslíme, že se bez různých věcí nemůžeme obejít a on nás učí, že to jde. Jediná věc, bez které se neobejdeme je láska. To největší přikázání, které nám Pán Ježíš zdůrazňuje, je přikázání lásky: „Miluj Pána, Boha svého, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí. A miluj svého bližního jako sebe samého.“

Máme před sebou vánoce, svátky lásky. Bůh nás nesmírně miluje. Možná nenajdeme pod stromečkem vše, co bychom čekali. Pamatujme na to, že se bez toho obejdeme. To jediné, bez čeho se neobejdeme je láska.

o. Nik

To by mě nenapadlo ...

Možná si poklepete na čelo a řeknete si, „Kde to žije, že takovou věc neví?“, ale já se přiznám, že mě toto mé nové zjištění překvapilo.

Santa Claus je vlastně Svatý Mikuláš.

A jak k tomu došlo? Chybou ve výslovnosti! Holanďané pro sv. Mikuláše (holadsky Sint Nicolaas) používají zkratku *Sinterklaas*, a právě „poameričtění“ výslovnosti tohoto slova vznikl Santa Claus.

Jeho vzhled je ale produktem marketingu počátku minulého století. Santa je již od 30. let 20. století spojován s obchodní značkou Coca-Cola. Milý, obtloustlý chlapík, který je pořád veselý (asi z toho množství cukru, které má v krvi) a všem

přeje dobro, to je „týpek“ jako stvořený pro vánoční reklamu.

Naproti tomu Svatý Mikuláš, důstojný muž v biskupském rouchu, který žil na přelomu 3. a 4. století na území dnešního Turecka, by se na kamionu tolik nevyjímal. Tento světec, který proslul svou štedrostí k potřebným a tím, že se zastával nespravedlivě odsouzených, zůstane určitě v našich srdcích vždy biskupem s berlou a biskupskou mitrou.

Někdy – a v čase vánočním možná o to víc – je dobré si uvědomit, že i to, co se třeba zdát jako absolutní protiklad, může mít jeden společný základ, na kterém se dá stavět, když je dobrá vůle.

Petra K.

Tříkrálová sbírka

Od 2. ledna do 6. ledna budeme v obcích Lahošť, Oldřichov, Hudcov a Jeníkov opět konat tříkrálovou sbírku. „Praví“ tříkráloví koledníci mají zapečetěnou kasičku s logem charity a průkazky. V předchozích letech podpořila teplická charita částí peněz z tříkrálové sbírky uskutečnění dvou dětských táborů pro děti z Jeníkova a okolí. Již teď děkujeme všem, kteří koledníky přijmou a přispějí do tříkrálových kasiček.

Slovo o. Nika

Milí přátelé, zdravím všechny v tomto krásném předvánočním čase, kdy očekáváme příchod Mesiáše. Ježíš přišel z nebe k nám, aby nikdo nebyl sám. O Vánocích prožíváme skutečnost, že Bohu na lidech záleží. Dokonce tak, že na sebe vzal lidské tělo a podobal se nám ve všem kromě hříchu. Záleží mu na každém z nás a i když se někdy cítíme sami, on je nám blízko. Přeji všem požehnané Vánoce spojené s blízkostí Boha.

Máme za sebou dušičkovou pobožnost na hřbitově, kdy jsme všechny naše zemřelé svěřili milosrdnému Bohu. Nyní prožíváme advent, ke kterému také patří adventní věnec. Ten si mohly děti vyrobit na faře a taky si ještě udělat nějaké vánoční ozdoby. V neděli 17. 12. se konal adventní koncert v kostele.

Blížíme se k vánocům. Ve **středu 27. 12. 2017 bude vánoční mše svatá** v 14.15 ve farním kostele sv. Petra a Pavla v Jeníkově. V 15.00 bude příležitost si v kostele u jesliček zazpívat koledy a v 15.30 bude na faře setkání nad Písmem svatým. Po Novém roce vás navštíví tři králové. Začnou chodit hned 2. 1., aby to všechno stihli obejít. Tak nebuďte překvapeni, že nepřijdou přímo 6. 1.

Svátek Svaté Rodiny připadá letos na neděli 31. 12. Od dětí se stále dozvídáme o tom, že tatínek se o ně nestará a že maminka s tatínkem už spolu nežijí... Moc prosíme – udělejte vše pro to, abyste upevnili svoji manželskou věrnost – jeden ze způsobů je i obnova manželských slibů.

o. Nik

„Spravedlnost a pokoj se políbí“ – tam, kde jsou naplněna práva a potřeby každého člověka, není nevraživost. Ať pokoj jako plod spravedlnosti zavládne ve vašich rodinách i v celé naší společnosti.

Přejí vaši kněží P. Marek, P. Milan, P. Nik, jáhen František

Exercicie 2018 u svatého Jiljí v Prosiměřicích:

18. – 21. 01. pro soluňáky - vede P. Marek Dunda - Téma: To je výzva

01. – 04. 02. pro marianky střední – vede P. Marek Dunda - Téma: Viděli jsme Pána

08. – 11. 02. pro ženy - vede jáhen Ladislav Kinc - Téma: Duchovní boj

15. – 18. 02. pro muže - vede jáhen Ladislav Kinc - Téma: Duchovní boj

22. – 25. 02. pro marianky malé – vede P. Marek Dunda - Téma: Mám cíl

01. – 04. 03. pro ženy - vede P. Milan Plíšek - Téma: Hovory o víře

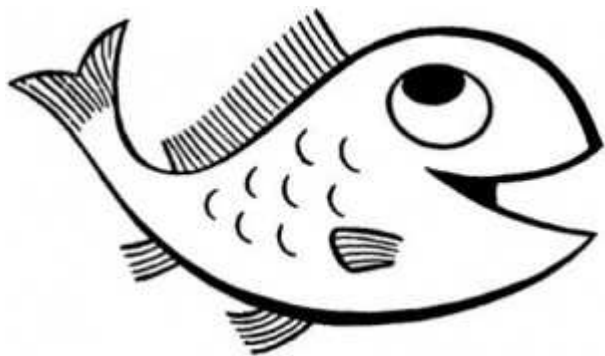
15. – 18. 03. pro maminky marianek a soluňáků - vede P. Marek Dunda - Téma: Milosrdný neváhá

Začínáme vždy ve čtvrtek v 18:00 a zakončení je v neděli ve 14:00

S sebou: spací pytel nebo deku, Bibli, poznámkový blok a potraviny do společné kuchyně

Cena: 300 Kč (vzhledem k reálným nákladům budeme vděční za případné dary navíc)

Přihlášky: Fara Vranov n/D, Náměstí 20, e-mail marek@fatym.com; tel: 733755978

Muž uloví zlatou ryбку a ta nabízí výměnou za svobodu tři přání. Zároveň ho však varuje: „Cokoli si budeš přát, souseď bude mít dvojnásobek.“ Muž nijak nepřemýšlí a hned žádá první přání: „Chci mít krásný velký dům.“ A cink, místo jeho staré barabizny stojí náhle krásný velký dům. Hned vedle však u souseda stojí hotový palác. Muž se zatváří kysele, ale hned si žádá další přání: „Chtěl bych mít krásnou mladou ženu.“ Po jeho

boku hned stojí mladá krasavice, ale v tom vyjde před dům souseď a vedle něj jdou dvě finalistky soutěže krásy. To už se muž rozčílí a zamyslí se nad posledním přáním. Poté mu svítne a řekne zlaté rybě: „Tak já bych si přál být zmlácený do polomrtva.“

Závist, neboli smutek z cizího dobra

Ve východním členění neřestí je závist pojímána jako druh smutku. Smutek jistě není jen negativní neřest, je to lidský pocit, který odpovídá na nějakou obtíž. Nebudeme se zde zabývat těmi podobami smutku, které souvisí s psychickým onemocněním (klinická deprese). Takové druhy smutku nemusí mít nic společného s hříšnou závislostí. Zkroušenost, kterou člověk cítí nad svými hříchy je pozitivní vlastnost, protože vychází z lásky Boží. Je to očistná lítost, která činí účinnou svátost smíření. Existuje i jakási „svatá řevnivost“, o níž mluví i svatý Jan od Kříže v Temné noci:

„Pocítí-li svatá láska nějakou závist, je to pouze svatá řevnivost, jistá bolest, že nemá tolik ctností jako druzí, ta však nebrání radosti z cizích předností, poněvadž se jimi dostane našemu Pánu jen lepší služby a větší oslavy.“

Takový druh „závisti“ nevychází ze smutku nad dobrem druhého, ale nad nedostatečností vlastní, a může tedy pomáhat ve vlastním růstu. Nevadí mi, že druhý je dobrý – vadí mi, že já nejsem, a snažím se o nápodobu. Ale pozor, nelze napodobit všechny ctnosti všech. Je třeba i přijmout svá povahová omezení.

Existuje také neutrální smutek, neboli neútěcha. Ani ten se nehodnotí negativně a může být dokonce nutnou součástí zdokonalování duše. Nemůžeme s obvyklou přívětivostí přijmout návštěvu (buť milou, buť důležitou). Všechno, co se říká, nám bude připadat nevhodné a zbytečné. Přichází zamlklost nebo i žlučovitá trpkost.

Jde o přirozený stav duše, která má své počasí. To bývá rozdílné podle temperamentů. U choleriků se rychle střídají bouřky s jasným nebem, u flegmatiků vládne setrvalé šedivo. Tento smutek není ani hříšný ani ctnostný. Jde o psychologický fakt. Toto vnitřní počasí může být v mezích normality, anebo může být zhoubně vychýlené (měsíce jen prší, měsíce jen sucho...) – stabilizace takto abnormálního vnitřního počasí je úkolem pro psychologa, případně psychiatra.

*Celé noci jsem
pronaříkal, neboť
na mě těžce
dopadla tvá ruka.
(Žalm 32, 3-4)*

V duchovním životě se běžně střídají útěchy s neútěchami. Není těžké být křesťanem ve chvílích duchovní útěchy. Pravá věrnost se osvědčuje v obdobích, kdy člověk prožívá neútěchu. U svatých se fáze neútěchy někdy protáhly i na celé roky, jak můžeme vidět například v Temné noci sv. Jana od Kříže, nebo v dopisech Matky Terezy.

Smutek záporný

O neřesti se začínáme bavit tam, kde se jedná o velmi rozhořčený, netrpělivý, tvrdý smutek, plný zášti, neplodného zarmoucení, naříkání a trestuhodného zoufalství, jak ji popisuje sv. Kassián.

Takový smutek můžeme rozlišit jako nenasycenou žádostivost, zoufalství, nebo závist.

Nenasycená žádostivost vychází z vědomí, že věci nejsou tak, jak by si přála má neuspořádaná vznětlivost (hněv) nebo neuspořádaná žádostivost (poživačnost, smyslnost, lakomství). Podobně jako u závislostí je nutným důsledkem nezpracovaných vášní. Proti takové žádostivosti je třeba se stavět zápasem o ctnost, odevzdaností, trpělivostí a důvěrou v Boží prozřetelnost. „*Těm, kdo milují Boha, všechno napomáhá k dobrému.*“ (Řím 8,28). Sami nevíme, co je pro nás dobré: zdá se nám, že to, co odpovídá našim plánům, ale ve skutečnosti je dobré to, co nás vede ke spáse. Máme se tedy učit žít verš modlitby Páně: „*Buď vůle tvá.*“

Zoufalství odlišíme od zkroušenosti na příkladu Jidáše, který se po zradě Pána oběsil, a Petra, který po svém zapření propukl v pláč. Zoufalství se dostavuje ve chvíli, kdy vidím zlo a nevidím východisko. Je zároveň projevem malověrnosti, tedy nedostatečné důvěry v Boží řízení, a tím i hříchem proti prvnímu přikázání. Žádný hřích není větší než Boží milost. Žádná tragédie není větší než Boží moc.

Biblické příklady závisti

Závist se definuje jako smutek nad cizím dobrem a radost z cizího zla. V Písmu svatém najdeme mnohokrát motiv závisti.

Ze závisti zabil Kain Ábela (1. Mojž 4. kap.). Tento příběh také plasticky ukazuje, jak jeden hřích plodí druhý. Kainovi je nejprve líto dát Bohu to nejlepší ze své úrody a nechá si to sobecky pro sebe. Boha ale neošidí – Bůh jeho oběť nepřijme, zatímco Ábelova oběť je přijata. V srdci Kainově se rodí závist. Bůh Kaina napomene. Kain neposlechne, nevezme si poučení. Nakonec závist přeroste v nenávist a vraždu.

Knihou moudrosti mluví o závisti Dáblův, kvůli které vstoupil do světa hřích a smrt (Mdr 2,23). Dábel člověku záviděl jeho štěstí prožívané s Bohem, na kterém vlastní vinou neměl podíl. Ze závisti do svého neštěstí svedl a stále svádí člověka. Klasickým příkladem je příběh o Šalamounově soudu:

Tehdy přišly ke králi dvě ženy nevěstky a postavily se před něj.

Jedna z těch žen řekla: „Prosím, můj pane, já a tato žena bydlíme v jednom domě a já jsem u ní v domě porodila. Třetího dne po mém porodu také tato žena porodila. Byly jsme spolu a v tom domě s námi nebyl nikdo cizí, v domě nebyl nikdo kromě nás dvou. Syn této ženy však v noci zemřel, neboť ho zalehla. Proto v noci vstala, a zatímco tvá otrokyně spala, vzala mého syna od mého boku, položila si ho do klína a svého mrtvého syna položila do klína mně. Ráno jsem vstala, abych svého syna nakojila, ale on byl mrtev. Když jsem si ho však zrána pozorně prohlédla, zjistila jsem, že to není můj syn, kterého jsem porodila.“ Druhá žena však prohlásila: „Nikoli. Můj syn je ten živý a ten mrtvý je tvůj.“ Ale první trvala na svém: „Ne. Tvůj syn je ten mrtvý, a ten živý je můj.“ A tak se před králem hádaly.

Král řekl: „Tato tvrdí: »Ten živý je můj syn, a ten mrtvý je tvůj.« A tato tvrdí: »Ne, tvůj syn je ten mrtvý, a ten živý je můj.«“ Král proto poručil: „Podejte mi meč.“ Přinesli tedy před krále meč. A král nařídil: „Rozetněte to živé dítě ve dvě. Jednu polovinu dejte jedné a druhou polovinu druhé.“

Tu řekla králi žena, jejíž syn byl ten živý a již se srdce svíralo soucitem nad jejím synem: „Prosím, můj pane, dejte to živé novorozeně jí, jen je neusmrcujte!“ Ale druhá řekla: „Ať není ani moje ani tvoje. Rozetněte je!“

Tu král rozhodl: „Dejte to živé novorozeně té, která řekla: »Neusmrcujte je«; to je jeho matka.“ Když se celý Izrael dozvěděl o rozsudku, který král vynesl, jala je bázeň před králem. Viděli, že je nadán Boží moudrostí k vykonávání soudu.

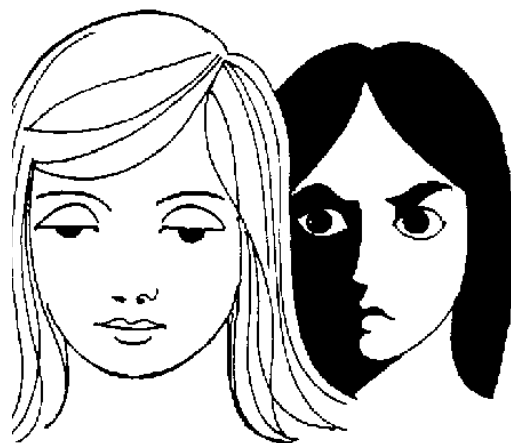

Závistivá žena chtěla i smrt dítěte, přestože by z ní neměla žádný zisk. Podobně je třeba se varovat i nebezpečného čerpání útěchy z budoucích trestů, které dopadnou na hříšníky. I prorok Jonáš se nespravedlivě urazí, když Hospodin milosrdně upustí od trestů, které prorok hlásal. Proti závisti často kázal i Pán Ježíš: v podobenství o ztracené ovci a o dělnících na vinici káže o závidění milosrdenství. O těch, kteří závidí druhým majetek, mluví v podobenství o ukládání pokladů na zemi. Ty, kdo závidí druhým moc, vystihuje, když říká: „*Bud'te jako děti.*“

Charakteristiky závisti

Závist je hříchem proti lásce k bližnímu nebo k Bohu. Zatímco zoufalství je hříchem proti naději a víře. V obou případech jde o porušení prvního přikázání. Porušování tohoto přikázání tedy bytostně souvisí se smutkem – a jeho plnění zase s radostí.

Dcery závisti jsou: žárlivost, našeptávání, donášení, nactiutrhání, radost z neštěstí druhého (škodolibost), skleslost v neštěstí vlastním a v posledním stupni nenávist. Nenávist je nejhorší dcerou závisti. Existují dva druhy nenávisti: z ošklivosti a z nepřátelství. První nepochází nutně ze závisti a může být i chvályhodná,

druhá je však vždy hříchem. První se vztahuje k nějakému zlu v člověku, od něhož se odvracíme v souvislosti s tímto vnímaným zlem. Druhé se týká druhého člověka přímo. Táhne k prisuzování zla druhému. Raduje se z cizího neštěstí a touží po něm. Cizí štěstí považuje za zdroj vlastního neštěstí.

Závist si libuje ve srovnávání. Nechci být dobrý, ale lepší. Závistivý těžko snáší poctu a vyznamenání druhého člověka. Spatřuje v tom snížení sebe. Má větší radost z testu, v němž uspěje sám, než z takového, v němž stejně uspějí i druzí.

Závist naprosto vychyluje úsudek o druhých lidech. Typické pokušení závistivých vypadá takto: když nemohu nic vytknout skutkům bližního, zpochybním alespoň jeho dobré úmysly. Do srdce druhých však nevidím. Téměř každé jednání může vycházet z dobrých i zlých úmyslů. Závistivec chce vidět úmysly zlé. Pán Ježíš proto říká: „Nesud'te, abyste nebyli souzeni.“

Závist je také politická neřest – typická pro levici, tak jako lakomství pro pravici. Komunismus povýšil závist na ctnost. Odpor k nerovnostem plozený závistí hrozí i demokracii.

Závist se může týkat jakéhokoliv dobra, včetně dober duchovních. V tomto případě se však nejedná o svatou řevnivost, neboť cílem není můj vzestup, ale pád druhého.

„Mnozí začátečníci se rmoutí a trápí nad duchovním prospěchem těch, kteří je převyšují ve ctnosti; jen bolestně nesou, když ty pokročilejší někdo chválí; snaží se dle možnosti zabránit následkům pochvaly jim uštědřené. Velmi se trápí, vidouce, že jiní požívají větší vážnosti než oni, a chtěli by mít přednost před celým světem. To je pravý opak svaté lásky, jež se vždy raduje z duchovního prospěchu a dokonalosti bližního.“ (Sv. Jan od Kříže, Temná noc, 1,7)

Kvůli závisti okolí často trpěli svatí (Bernadetta, sv. Jan od Kříže ad.). Této neřesti totiž zvláště snadno podléhají duchovní osoby. Lidé „tělesní“ svatost obvykle nezávidí – zápasí s tělesnějšími hříchy anebo druhým závidí pomíjivé nesmysly.

Lék na závist: modlitba a stálé díky

Proti závisti se nejlépe bojuje, když se člověk stará o své věci, nerozhlíží se po druhých, ale vyhlíží s modlitbou Boha. Svatý Kassián radí zaměstnat svou mysl rozjímáním, povzbudit ji nadějí na věci budoucí a kontemplací přislíbené blaženosti. Díky těmto cvičením se nenecháme srazit k zemi nepříjemnými událostmi ani příliš vynést vzhůru těmi příjemnými. Obojí budeme nahlížet jako prchavé a brzy pomíjející.

Svatý Pavel mluví o zbožnosti, která se spokojí s tím, co má, že je už sama o sobě velké bohatství. K přemožení závisti je také velice prospěšná myšlenka na dary, kterými jsme zahrnuti a neustálé vzdávání díky za tyto dary. Těmito dary může být majetek, naše schopnosti, vztahy, přátelé, vzdělání, místo, kde žijeme a mnohé další skutečnosti, které často nezávisí na našem výkonu. Prostě: Díky, díky, díky.

Zážitky z Vranova a okolí

Je tomu už měsíc, co jsme jeli znovu s manželem na Hubertskou mši do Vranova. Tentokrát jsme si víkend trochu prodloužili. Měli jsme v plánu navštívit taky našeho známého kněze o. Pavla Sobotku, který bydlí v Hrádku nedaleko Znojma. Tento kněz k nám jezdí každý rok v červnu do Jeníkova na kole. Vždy ho doprovází asi deset cyklistů z jeho okolí. Loni i letos s nimi dokonce jela i naše bývalá katechetka Irenka, i když ne celou trasu, ale i tak je to určitě zátěž. Vždy si s o. Pavlem popovídáme, jak to chodí u něj na farnosti.

Tak v Hrádku jsme byli v pátek a v sobotu byla ve Vranově slavnost sv. Huberta. Samozřejmě v lese u malé kapličky. Bylo docela pěkné počasí, takže jsme si to užili. Cítili jsme se tam opravdu moc dobře, protože jsou k nám všichni moc vstřícní. Tentokrát se

konala odpoledne i pouť v Hlubokých Mašůvkách, kterou jsme prožili moc hezky. Kostel byl úplně plný, taky hodně rodiny s dětmi a nádherné písně k Panně Marii. Opravdu moc pěkný zážitek.

V neděli odpoledne jsme jeli do Olbramkostela na udílení svátosti biřmování. Biřmovaných bylo přes 30. Taky tady bylo plno lidí.

Jako vždy jsme byli ubytováni u „naší“ Magdy a byli jsme taky pozvaní k sousedům Piskovým, kteří byli tady na naší faře v Jeníkově v létě a kterým se taky u nás v Jeníkově moc líbí. Domů jsme jeli v pondělí, pěkná klidná cesta.

Přiznám se, moc se tam nechtělo jet, ale o to víc zážitků jsem měla.

Přeji Vám všem taky takových pěkných zážitků, jak na vánoční svátky, tak i v novém roce, ať se vám všechno daří, ať se máte (máme) rádi, k tomu ať nám všem náš Pán žehná.

Gita Salačová

Výlet s dětmi z Jeníkova

V pátek 27. 10. v době podzimních prázdnin jsme spolu s dětmi vyrazili na výlet do Chomutova do ZOO. O tom, jaké dobrodružství jsme společně prožili, si můžete přečíst v následujícím článku.

Jak už to v Jeníkově chodí, do poslední chvíle jsme nevěděli, jestli se výlet uskuteční nebo ne. 10 minut před odchodem začaly děti chodit na faru a krátce před 10,00 hodinou jsme vyrazili do Oldřichova na nádraží, odkud nám jel vlak přímo do Chomutova. Protože měl vlak zpoždění, stihli jsme si ještě na nádraží zahrát dvě hry a sice jedna byla stezka odvahy, kdy děti museli proběhnout podchodem z nástupiště na druhou stranu, zamávat nám a zase se vrátit zpět. Druhá hra se pak jmenovala „šlapka“ a šlo o to, aby si dotyčný nenechal skočit tím svým protivníkem na nohu, ale aby včas uskočil. Bylo to něco na postřeh i na zahřátí, protože počasí nám moc neprálo. Když pak přijel vlak, nastoupili jsme do něj a dojeli jsme s ním až do Chomutova, kde jsme se přímo z nádraží vypravili do ZOO parku. Naše pomocnice Peťa nám domluvila, že jsme si ZOO mohli prohlédnout zadarmo, za což ji velmi děkujeme.

Naše cesta začala u vlků, kde si některé děti mohly vlézt do tunelu a mohly se na vlky dívat přímo. Vyzkoušelo se to pár odvážlivců. Pak jsme se vydali k dětskému parku, kde největší úspěch sklídila lanovka, kterou si pak děti samozřejmě přály zřídit i v Jeníkově na faře. Když

se všichni dostatečně vyjezdili, tak jsme postoupili do terária, kde jsme viděli hady a ještěry. Poté jsme mírným kopečkem vystoupali až k opicím a dále pokračovali ZOO parkem, kde jsme viděli jeleny, labutě, kačeny, a mnoho jiného. Děti v průběhu naší společné cesty dostávali různé vědomosti otázky za které při správné odpovědi dostaly bonbón. V polovině cesty jsme si pak udělali přestávku na svačinu, abychom měli sílu pokračovat dál.

Součástí ZOO parku v Chomutově je i expozice s názvem „Stará ves“, kterou jsme také navštívili. Viděli jsme, jak lidé dříve bydleli a jaké používali doma nádobí a na poli jaké měli ke své práci stroje. Viděli jsme také, jak vypadalo obydlí tehdejších lidí a také jsme viděli, jak dříve vypadala škola, jak tehdy lidé psali a také čím se

dříve psalo. Po prohlídce jsme se pak vrátili zpět do ZOO, kde jsme viděli volavky a různé druhy ptáků a největší úspěch měli asi medvědi, kteří nám předvedli, jaké to je, když odpočívají. Nedali se vyburcovat k pohybu ani naším povzbuzováním. Než jsme celou ZOO prošli, tak nám to zabralo skoro pět hodin a byl čas se vrátit zpět na nádraží, abychom se vlakem vrátili zpět do Oldřichova a odtud na faru do Jeníkova. Na zpáteční cestě jsme se ve vlaku naučili aktuální heslo Fatymu: - „Modlíme se, vytrváme, boj o dobro nevzdáváme.“ Toto heslo bylo také klíčem k tomu, aby děti mohly nastoupit v Oldřichově do auta, které je pak odvezlo do Jeníkova. Kdo heslo uměl, mohl nastoupit. Naštěstí děti byly tak šikovné, že se to všichni naučili a tak jsme se kolem 18 hodiny všichni společně sešli na faře, kde jsme si společně připravili večeři – špagety se sýrem a kečupem a také cuketovou polévku. Všichni se do přípravy večeře zapojili, a tak nám ještě zbylo dostatek času na různé hry.

BOHU DÍKY ZA KRÁSNÝ SPOLEČNĚ PROŽITÝ DEN.

A jak tento den hodnotily děti samy?

Amálka: celý den se mi moc líbil

Natálka: líbila se mi exkurze ve Staré vsi, kdy nám pani povídala o tom, jak se dříve žilo.

Románek: nejvíce se mi líbily opičky.

Andrejka: nejvíce se mi líbili jeleni, jak byli velcí. A potom také labutě v jezeře.

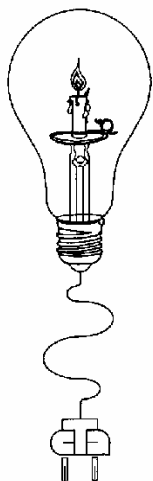
Laura: líbili se mi hadi, hlavně ta jejich kůže. A potom ještě ještěrky. Pěkný byl také rys a sovy. Ve vlaku se mi líbilo, jak tam byli hodní, milí a pěkní průvodčí. A také se mi líbila lanovka.

Petra: líbili se mi medvědi. Jsou hodně pracovití, vykopali si tam hodně jam. Nelíbí se mi, že někteří musí žít v klecích v cirkusu a jsme ráda, že tady v ZOO mohou žít volně.

Terežka: líbil se mi tunel, kde byli vlci. Také opice a medvědi byli moc pěkní. Na nádraží se mi líbilo, jak jsme dělali podchodem stezku odvahy. Pěkný byl také Orel Skalní.

Slůvko pro děti

Děti, máte rádi tmu? Věřím, že mnoho z vás by mi odpovědělo, že ne, možná jsou i takoví, kteří by upřímně přiznali, že se vlastně tmy bojí. A není se čemu divit. Ve tmě se člověk necítí v bezpečí, pořádně nevidí a musí být pořád ve střehu. Kdežto světlo, to je něco jiného. Ve světle je každému hej. I v našem srdci však může být pořádná tma. Kdy? Vždy, když konáme něco špatného, například když se někomu posmíváme nebo jsme na někoho zlí, nechceme se rozdělit, neposloucháme rodiče anebo se s někým hádáme. To jsou chvíle, kdy v našem srdci roste tma tmoucí. Ale co kdyby místo tmy v našem srdci zářilo světlo? To ve svém srdci zapalujeme kdykoliv konáme něco dobrého, pěkného zkrátka něco, co prospěje někomu kolem nás, tím také přinášíme více světla do tohoto světa. Již brzy budeme slavit vánoce. O vánocích si připomínáme, že se narodil Boží Syn Ježíš. Vy se jistě těšíte na dárečky, ale co kdybyste připravili i dáreček pro Ježíše, který o vánocích slaví narozeniny? A jak? Třeba tím, že ve svém srdci každý den budete zapalovat svíci nějakého dobrého skutku. Kéž se vám to daří.

Soutěž Bible a my na školách v okrese Teplice

Již po páté se na základní škole v Duchcově uskutečnila dějepisná a literární soutěž Bible a my. Do soutěže se také zapojilo Gymnázium v Duchcově a biskupské Gymnázium v Bohosudově. Na začátku listopadu proběhlo i farní kolo na faře v Jeníkově, do kterého se mohly zapojit další dětští zájemci.

Soutěž se uskutečňuje v několika kolech a soutěžící jsou rozděleni podle svého věku do jednotlivých kategorií. Vítězové ve své kategorii postupují do dalších kol. Nejlepší s nejlepšími se po té utkají v ústředním kole, které se koná v březnu na Moravě.

V loňském roce měla i farnost Jeníkov své zástupce v této celostátní soutěži akreditované Ministerstvem školství a to Natálku Matějkovou a Janu Kulichovou.

Cílem soutěže je přiblížit žákům základních a středních škol duchovní bohatství Bible, z které vycházejí nejen pravidla slušného chování, ale i mnohé zákony. V dnešní době je znalost knihy knih stále aktuální, protože Bible učí k pravým hodnotám a ten, kdo si život dle nich zařídí, jistě neprohloupí, obohacuje naší společnost a je světlem a povzbuzením pro druhé.

Táňa D.

Pečení místo zlobení

V listopadu, když jsem byla na faře v Jeníkově, přišlo také několik dětí za mnou na faru. Přemýšlela jsem, co s nimi podniknout a napadlo mě, že bychom si společně mohli něco dobrého upéct. Vzala jsem tedy děti do kuchyně a začali jsme péct buchtu. No a protože nám to docela šlo, děti byly šikovné, rozhodla jsem se, že bychom společně ještě mohli napéct nějaké perníčky. Děti se s radostí pustily do přípravy těsta, které jsme pak dali do ledničky a když druhý den opět přišly na faru, dali jsme se do vykrajování různých tvarů pomocí vykrajovátek. Děti to velmi bavilo a to dokonce i malého Románka. Pak jsme perníčky společně pekli. Dokonce za námi na faru přišel i Jára a s nadšením nám v kuchyni pomáhal. V sobotu, když už jsme měli upečené dostatečné množství perníčků, tak jsme se dali do jejich zdobení. Nejvíce to bavilo Natálku a Terezku.

V listopadu si na faře také děti mohly vyrobit nějaký vánoční dárek nebo ozdobu a koncem adventu pak na faře byla možnost si také vyrobit adventní věnec. Strávila jsem na faře s dětmi moc pěkné chvíle a myslím, že i děti se něčemu novému mohly přiučit a že se jim to třeba jednou bude v životě i hodit.

Dana T.

„Mámo, cítíš to? Vůně vanilky, čerstvě uříznuté jedličky, vánočního cukroví...”

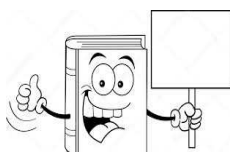

„Cítím, cítím - sousedi se ale maj!”

„Mami, můžu mít na Vánoce psa?” „Na to zapomeň! Budeš mít kapra jako ostatní.”

„Mámo, padá hvězda!” křičí Pepíček z obýváku. „Tak si něco přej.”
„Ale z vánočního stroměčku!”

„Tatínek mi na Vánoce nasliboval hory, doly.” „A splnil ti přání?” „Ano, koupil mi atlas hor...”

O Štědrém dnu volá Franta svému kámošovi: „Hele, nemáš dneska na půl dne čas?” Kamarád se diví: „Zrovna dnes, a proč?” „No já jen, že mám doma postavenej betlém a chybí mi tam osel...”

„Strýčku víš, jaký vlak má největší zpoždění?” „Nevím.” „Ten, co jsi mi slíbil loni k Vánocům.”

„Vánoce už jsou za dveřmi,” sděluje radostně matka dětem. „Tak co tady tak stojíš, jdi jim otevřít.”

Při štědrovečerní večeři se ptá synek svého tatínka: „Tati, máš v krku kost?” „Nemám, synu.” „A na čem ti tedy drží hlava?”

Jsou ve vaně dva kapři a jeden povídá: „Je mi nějaká zima.” Druhý na to: „Vydrž, za chvíli tě obalí!”

Vánoční farní zpravodaj vydalo pro **Římskokatolickou farnost Jeníkov** vedenou duchovním správcem P. Mgr. Janem Richterem - otcem Nikem (mobil: 731 402 743; email richterjan@seznam.cz) **společenství FATYM** (farní tým) VRANOV NAD DYJÍ a PRÍMĚTICE-BÍTOV. Kontaktní adresa: fara Jeníkov 1, PSČ 417 24.

Zpravodaj vyšel v prosinci 2017 v nákladu 1100 výtisků. Příští vydání zpravodaje plánujeme jako velikonoční a vyjde, dá-li Bůh, v březnu 2018. Rozdáváno zdarma do každé domácnosti farnosti (v Jeníkově, Oldřichově, Lahošti a Hudcově a Zabrušanech). **Děkujeme všem, kteří nám jakýmkoliv způsobem pomáhají. Pán Bůh zaplat!** Vytiskl Tiskový apoštolát FATYMu. Text zpravodaje (a také jeho starší vydání) se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.

Číslo účtu jeníkovské farnosti, kam můžete posílat dary na opravu střechy kostela je 184058097/0300